

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206646
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5317206646.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného Advokátkou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému U. N., T.. XX.X.XXXX, B. XXXX, XXX XX B. o zaplatenie 325,50 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 149,11 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,99 € od 11.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 38,19 € od 10.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 27,- € od 10.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 27,- € od 10.11.2015 do zaplatenia a zo sumy 29,93 € od 10.12.2015 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.11.2017, doručenou súdu dňa 6.12.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 325,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 31,98 € od 11.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 38,19 € od 10.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 31,99 € od 10.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 31,99 € od 10.11.2015 do zaplatenia a zo sumy 29,93 € od 10.12.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov tohto konania, a to z titulu neuhradených faktúr vystavených predchodcom žalobcu za služby poskytnuté žalovanému a z titulu neuhradených splátok zariadenia.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom doručená v súlade s § 116 ods. 2 CSP oznámením na úradnej tabuli súdu dňom 3.1.2020, sa k žalobe nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

4. V danom prípade súd pojednávanie nenariadil, rozsudok vyhlásil verejne, v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisového materiálu, najmä zmluvou o poskytovaní verejných služieb čl. 24, dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb čl. 21, všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 28, cenníkom čl. 40, faktúrami čl. 61 - 67, zmluvou o postúpení pohľadávok čl. 4, vrátane príloh so špecifikáciou postúpenej pohľadávky čl. 14 a nasl., ako aj výzvou žalobcu k úhrade čl. 68, 68rub. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné právne závery.

5. Obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 21.6.2017 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol aj odplatný prevod pohľadávky voči žalovanému (v zmysle príloh zmluvy). Postupca uzavrel so žalovaným dňa 6.3.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb spolu s dodatkom k nej, predmetom ktorých bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žalovanému v podobe programu Happy XL volania NAJ. Predmetom bol aj predaj mobilného zariadenia BlackBerry q5 Black za kúpnu - akciovú cenu 19 € (pri cene pôvodnej 219 €), pri dobe viazanosti 24 mesiacov. Z dodatku vyplýva, že tvorí neoddeliteľnú časť zmluvy. Žalovaný sa v bode 1 b. dodatku zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. V tabuľke č. 1 dodatku je uvedený aj údaj o zmluvnej pokute vo výške 250 €, ktorá bude klesať. Právny predchodca žalobcu vystavil za poskytnuté služby žalovanému nasledovné faktúry: 1. č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 10.8.2015, znejúcu na sumu 31,99 €, ktorou účtoval i upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 € (bez DPH), ktorú uplatnil, č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 9.9.2015, znejúcu na sumu 43,19 €, ktorou tiež účtoval i upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 € (bez DPH), tú však neuplatnil, č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 9.10.2015, znejúcu na sumu 51,79 €, ktorou účtoval aj poplatok za obmedzenie služby pre neplatenie vo výške 16,50 € + DPH 20%, ktorý však neuplatnil, ale aj upomienku 4,99 € (bez DPH), ktorú uplatnil, č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 9.11.2015, znejúcu na sumu 31,99 €, ktorou účtoval i upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 € (bez DPH), ktorú uplatnil, č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 9.12.2015, znejúcu na sumu 49,73 €, ktorou účtoval aj poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 16,50 € + DPH 20%, ktorý však neuplatnil a č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 9.5.2016, ktorou účtoval sumu 161,42 € titulom zmluvnej pokuty. Vo vzťahu k zmluvnej pokute žalobca uviedol, že právo na jej zaplatenie vzniklo jeho predchodcovi z dôvodu porušenia záväzku viazanosti zo strany žalovaného. Keďže žalovaný uvedené faktúry nezaplatil, žalobca ho vyzval k úhrade písomne, listom zo dňa 16.10.2017. Z dôvodu nezaplatenia faktúr v lehote splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania, žalobca si preto uplatnil aj nárok na úrok z omeškania z dlžných súm vo výške podľa platných právnych predpisov, od splatnosti jednotlivých faktúr, za každý deň omeškania až do zaplatenia.

6. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb (6.3.2015), súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov určených k tomuto dátumu.

7. Podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 44 ods. 1 z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Predmetom sporu bolo zaplatenie faktúr vystavených predchodcom žalobcu za poskytnuté elektronické služby, v zmysle zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Pohľadávka z uvedených faktúr bola zmluvne postúpená na žalobcu, čím mal súd preukázanú aktívnu aj pasívnu vecnú legitímáciu. Spor medzi stranami sporu vyhodnotil ako spotrebiteľský. Uplatnený nárok ako nárok z platne uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ, s poukazom na predmet podnikania a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 325,50 €, súd vyhodnotil žalobu ako dôvodnú len vo vzťahu k sume 149,11 € ako sume vyúčtovanej za skutočne poskytnuté služby, v zmysle zmluvy a všeobecných obchodných podmienok. Žalovaný poskytnutie služieb predchodcom žalobcu a ani ich neuhradenie nesporeval.

9. Žalobu však súd považoval za nedôvodnú v časti o zaplatenie sumy 176,39 €, z toho sumy 161,42 € titulom zmluvnej pokuty. Žalobca nepreukázal, že by právny predchodca bol so žalovaným zmluvnú pokutu dojednal individuálne. Zmluvná pokuta bola uvedená v predtlačenom formulári dodatku k zmluve zo dňa 6.3.2015. Žalovaný nemal možnosť jeho obsah v tejto časti ovplyvniť. Možno preto konštatovať, že nejde o zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Súd poukazuje aj na neprijateľnosť podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, podľa ktorého táto podmienka požaduje od spotrebiteľa - žalovaného, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku - neprimerane vysokú zmluvnú pokutu. Pre posúdenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty je rozhodujúce, že je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Nesplneným záväzkom je úhrada za poskytnuté služby vo výške 154,10 €. V porovnaní s tým sankcia vo výške 161,42 € je zjavne neprimeraná, keďže ju dokonca prevyšuje. Podľa názoru súdu ide v danom prípade o neprimeranú sankciu spojenú s neplnením záväzku zo strany žalovaného, čo je v rozpore s platnou právnou úpravou upravujúcou spotrebiteľské vzťahy. S poukazom na uvedené skutočnosti možno zároveň konštatovať nespravodlivosť výšky zmluvnej pokuty. Súd poukazuje na to, že takéto, resp. obdobné zmluvné dojednania už boli súdmi Slovenskej republiky opakovane vyhlásené za neprijateľné podmienky, teda za ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu, ako aj právny nástupca, žalobca, napriek tejto rozhodovacej praxi naďalej uplatňujú túto zmluvnú pokutu ako paušalizovaný nárok, na ktorý podľa súdu nemajú právo. Súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že pre prípad porušenia povinností mobilného operátora ako dodávateľa (poskytovateľ) nie je v dodatku k zmluve vôbec dojednaný prípadný nárok žalovaného ako spotrebiteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty mobilným operátorom ako dodávateľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta v danom prípade len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého povinnosťou je zotrvať v zmluvnom vzťahu s mobilným operátorom po dobu 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu poskytnutých elektronických komunikačných služieb.

10. Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z aktuálneho rozhodnutia odvolacieho súdu v Žiline 5Co/12/2019 zo dňa 23.7.2019, ktorý v totožnej veci dospel k nasledovným záverom: Zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute súd nepovažuje za individuálne, s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a článku 3 ods. 2 Smernice č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach. Súd vychádzal z toho, že predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bez najmenších pochybností nebola so žalovanou individuálne dojednaná, čo vyplýva už len zo samotnej skutočnosti, že v prípade uvedenej zmluvy a dodatku k nej išlo o formulárový návrh bez možnosti vylúčenia tejto zmluvnej podmienky. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)). Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka

by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovoľávať. Zmluvné dojednania o zmluvnej pokute s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 3 ods. 2 smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohla iba zmluvu o poskytovaní verejných služieb v znení dodatku ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Preto bolo nevyhnutným v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Vo vzťahu k týmto záverom súd považuje za potrebné poukázať i na ustanovenie článku 2 ods. 2 základných zásad CSP, a to na potrebu dodržiavania zásady právnej istoty.

11. Vo vzťahu k tejto časti nároku súd považuje za potrebné poukázať i na to, že žalobca žiadnym konkrétnym spôsobom nešpecifikoval (uviedol len vzorec bez konkrétnych údajov, ktoré bolo doňho potrebné doplniť), ako k výške pokuty dospel, z čoho pri výpočte vychádzal (a akou sumou bola žalovaná v omeškaní, po akú dobu...), a to i v nadväznosti na rozsah postúpenia (keď postúpená bola len suma za služby, bez niektorých poplatkov a pod.).

12. Ak teda odvodzuje žalobca ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dohodnutá, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor spotrebiteľa, t.j. zo zmluvnej podmienky, ktorá je z uvedených dôvodov neplatná, nemožno žalobcovi priznať plnenie z takejto neplatne dojednanej zmluvnej podmienky, a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

13. Žalobu považoval súd za nedôvodnú aj v časti o zaplatenie sumy 14,97 € (3 x 4,99 €) titulom jednorazového poplatku za upomienku vyúčtovaného faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX Z. XXXXXXXXXXXX, z dôvodu, že nebolo preukázané individuálne dojednanie takéhoto poplatku. Pretože, pokiaľ by aj vyplýval z cenníka, či listín pripojených k žalobe (pričom žalobca vo vzťahu k tejto časti nároku neprodukoval ani len žiadne tvrdenia), žalovaného by nezaväzoval. Podľa názoru súdu takéto poplatok umožňuje (objektívne) získať na strane žalobcu ako dodávateľa vyššiu čiastku (navýšenie dlhu o neexistujúce náklady), než sú skutočné náklady, čo následne spôsobuje rozpor týchto poplatkov s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše, žalobca súdu ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutočne upomienky žalovanému zaslal a že mu v spojení s tým nejaké náklady skutočne vznikli. Z uvedených dôvodov súd žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

14. Vo vzťahu k dôvodnej časti nároku, keďže sa žalovaný dostal s úhradou peňažného dlhu preukázateľne do omeškania, žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške, odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr z jednotlivých dlžných súm, a to v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Keďže žalobca uplatnil úrok v súlade so zákonom, súd žalobe v tejto časti vyhovel.

15. O náhrade trov tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 325,50 € (100 %), súd jeho žalobe vyhovel v časti 149,11 € (45,81 %), v tomto rozsahu bol žalobca úspešný. Vo zvyšnej časti predstavujúcej 54,19 % bol úspešný žalovaný. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 8,3 %. Keďže však žalovanému v tomto spore žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal, postupujúc hospodárne, v súlade s článkom 17 základných zásad CSP, bez potreby vydávania ďalšieho samostatného rozhodnutia (v zmysle § 262 ods. 2 CSP) o výške náhrady, ktorá by v danom prípade predstavovala 0 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.